



KONEC ČASU

Programovací partner: GK 35
Rodina světla (GK 5, 9, 11, 26)

Fyziologie: sacral plexus
Aminokyselina: threonin

STÍN 5 NETRPĚLIVOST

NOVÝ GENETICKÝ KÓD

GK 5 je páteří všech šedesáti čtyř genových klíčů. Je to velká digitální knihovna vědomí ve světě formy, která obsahuje všechny kódy a vzorce života. Tyto kódy se skrývají v každé živé buňce, doslova vetkané do proslulých šroubovicových vzorců naší DNA. GK 5 je také jedním z těch genových klíčů, které se nacházejí ve všech formách života, protože jedině on zachovává právě ty rytmické vzorce, které umožňují organismu, aby se v daném prostředí stabilizoval. Kromě toho je GK 5 v našem genomu významnou mystickou šachovou figurkou, protože sjednocuje všechny oddělené organismy do jednoho velkého univerzálního rytmu – pulzu života.

Jelikož GK 5 propojuje těmito univerzálními vzorci všechny živé formy, vyznačuje se na svých nižších frekvencích hlubokou nedůvěrou k životu. Ta se v lidech projevuje jako stín 5 Netrpělivost. Víme, že všichni lidé v sobě chovají hluboce zakořeněný strach ze smrti. Ale možná si neuvědomujeme, že tento strach má mnoho vrstev. Na úrovni naší osobnosti je to vnější strach, prvotní vzorec strachu, který jsme do sebe absorbovali ve svém dětství. Pod tímto osobním strachem leží velké kolektivní strachy, například strach ze změny. A na úplně nejhlubší úrovni, na samotném dně propasti vědomí, se skrývají ty nejpradávnější lidské strachy a ty zastupuje stín 5. Všechny tyto dávné strachy vyvěrají z jediného zdroje – ze strachu, že ve vesmíru neexistuje žádný řád. Pokud jsou frekvence naší genetiky vyladěny na tento strach, můžeme se jakkoli snažit vnést do svého života stabilitu, naše tělo nikdy nebude mít pocit bezpečí. A to je vlastně normální stav vědomí velké části lidstva.

GK 5 v sobě skrývá velké tajemství životního načasování. Obsahem tohoto genového klíče je důvěra či nedůvěra k vesmírnému rytmu a k přirozenému načasování. GK 5 určuje rytmus ročních období, růst buněk i stárnutí živých organismů a také řídí všechny vzorce migrace lidí i zvířat. Jak bylo řečeno, manifestací stínu 5 Netrpělivosti je naprostá nedůvěra v časové rytmy života. Netrpělivost je jednou z nejvýznamnějších příčin všech chorob na naší planetě, jelikož nám podrývá zdraví a odstřihává nás od pulzu života. V jistém směru však bývá netrpělivost lidmi nazírána jako pozitivní rys, neboť nás může podněcovat k akci a vytrhnout nás z naší spokojené nečinnosti. To je však mylný dojem, protože netrpělivost pramení z neklidu a všechny činy vycházející z neklidu jsou mimo harmonii s celkem. Je velký rozdíl mezi tím, je-li východiskem našeho jednání neklid, anebo odhodlání.

Netrpělivost není přirozeným rysem lidského charakteru. Naopak, je výsledkem ztráty přirozeného rytmu na biologické úrovni. Když se cítíme netrpěliví, naše dýchání je mělké a nervový systém je příliš aktivovaný. Naším základním pocitem je, že je všechno jinak, než by mělo být. Tento pocit je samozřejmě mylný. Všechno je přesně tak, jak má být. Stalo se však to, že jsme vypadli ze svého přirozeného stavu – stavu důvěry. Netrpělivost vždy vychází z myslí, a proto se jí vyznačují pouze lidské bytosti. Příčinou je nezvyklá povaha našeho neokortexu, který zpracovává informace takovým způsobem, že vše vnímáme jako zasazené v čase – v minulosti, přítomnosti nebo budoucnosti. Jediným způsobem, jak netrpělivosti uniknout, je uniknout své mysli a jejímú království času. A právě to se děje na vyšších frekvencích tohoto genového klíče.

O každém ze šedesáti čtyř archetypů se můžeme mnohé dozvědět, podíváme-li se na jeho partnerský program. Na psychologické rovině můžeme najít kořen všech lidských problémů a komplexů právě ve třiceti dvou stínových párech. Každý z těchto stínových párů je nastaven tak, aby vytvářel obsesivní vzorce. Programovací partnerem stínu 5 Netrpělivosti je stín 35 Hlad. Tyto dva stíny se doslova navzájem vyživují – hlad po úniku před pocitem nejistoty vede k netrpělivosti a naopak, přičemž motorem této smyčky je strach, že nám ubíhá čas. V moderním světě můžeme přímo cítit, jak tento hluboce zakořeněný strach zmítá lidstvem. Zapomněli jsme, že to sám život určuje vzorec evoluce a že jsme jen zprostředkovatelé těchto vzorců. Čas od času dojde jak na osobní, tak na kolektivní úrovni k přirozeným mutacím, kdy se zhroutí stabilita života. Ale když se hluboce ponoříme do esence takových období, uvědomíme si, že ve skutečnosti není nic vychýleno z rovnováhy a že se vše v pravý čas ukáže.

Jelikož GK 5 propojuje veškerý život do širších vzorců, budeme se muset naučit, že nic se neděje náhodou. Všechno je propojeno se vším, takže když procházíme obtížným obdobím my, znamená to, že obtížným obdobím prochází všechen život. Témata, kterými je protkán náš každodenní život, jsou univerzálními tématy, která prožívají všichni lidé a všichni tvorové souběžně. Při pohledu na současný stav masového vědomí na naší planetě spatříme celosvětovou mutaci v plném proudu. Celý náš živočišný druh prochází genetickým kvantovým skokem. Stejně jako se jednotlivci vyrovnávají se svými osobními strachy, vyrovnává se celé lidstvo se svými kolektivními strachy. Už jen to, že nyní čtete tyto řádky, prozrazuje, že život sám sebe zkoumá do nesmírné hloubky a objevuje přitom ve své programovací matici nejruznější anomálie a závady. Každá odhalená závada se vymaže a každý přijatý strach se zmenší. Pod starým genetickým kódem se tak objevuje nový.

Zkrátka stín 5 Netrpělivost není nic víc než nízkofrekvenční lidská odpověď na konkrétní soubor podmínek našeho prostředí. Stejně jako u všech stínů jde prostě jen o to, abychom jej přijali a zaujali k němu správný přístup. Čas se vždy projevuje v závislosti na našem vnímání nebo náladě. Pokud je naše dýchání klidné, rytmické a hluboké, pak se zdá, že se čas rozplynul. Na nejvyšších frekvencích GK 5 si času už vůbec nevšimáme. Čím více si uvědomujeme svou netrpělivost a neklid, tím více se noříme do svého pravého centra a tím méně nás zajímá čas a načasování. To je zrod vyšší frekvence, která se nazývá Trpělivost. GK 5 obsahuje nejkrásnější z rovnic – přijetí rovná se trpělivost, protože čím hlouběji vstupujeme do svých strachů, tím jsme trpělivější.

REPRESIVNÍ PODOBA STÍNU 5 – PESIMISMUS

Je zajímavé uvědomit si, že kořenem pesimismu je netrpělivost. Jedním z klíčových rysů všech potlačujících povah je zhroucení dovnitř. Taková povaha prošla na jisté úrovni energetickým kolapsem. Když netrpělivost dožene člověka k tomu, že vzdá život, projevuje se to navenek formou pesimismu. Pesimismus je projevem naprosté ztráty životního rytmu. Je výrazem hlubokého strachu, že se nic nemůže obrátit k lepšímu. Stahuje člověka po spirále dolů a tak dlouho jej utvrzuje v jeho přesvědčení, až u něj propukne krize či nějaký druh psychického či nervového zhroucení. Člověk propadlý pesimismu se nedokáže nijak vzhopit, aby se od něj osvobodil. Jsi-li jeho přítel, musíš důvěřovat životu, že ho dožene ke krizi, protože právě k tomu nakonec dojde. Pouze takové totální zhroucení nebo průlom má dost energie na to, aby tento vzorec přerušilo.

REAKTIVNÍ PODOBA STÍNU 5 – NÁTĽAKOVOST

Varianta pesimismu postavená na hněvu je nátlakovost. Tyto povahy mají trochu jiný druh nervového systému a reagují na netrpělivost extrovertním způsobem. Tito lidé se neustále snaží vynutit si na životě, aby skákal, jak oni pískají. Pořád své okolí do něčeho tlačí a snadno se rozčílí a vybuchnou bez zjevného důvodu. Často se dostávají do neharmonických situací, kdy je přirozené načasování mimo synchronizaci a nic nejde snadno, jako by jim život záměrně stál v cestě. Přesto tvrdohlavě vytrvávají v započatém směru a situaci nadále zhoršují, dokud někdo nebo něco nezasáhne a neuvolní tlak. Odpor k přirozeným životním vzorcům nakonec člověka dovede k bodu zvratu, a to jak u potlačené, tak u reaktivní povahy. V takovém bodě obratu jde o jediné rozhodnutí – chci začít znovu žít? At' už se osoba rozhodne jakkoli, je třeba to respektovat jako součást širšího vzorce života.

DAR 5 TRPĚLIVOST

KNIHOVNA SVĚTLA

Opakem netrpělivosti je trpělivost. Tato na pohled samozřejmá pravda je hlubší, než by se mohlo zdát. Paradoxem trpělivosti je, že naučit se trpělivosti vyžaduje trpělivost! Trpělivosti se skutečně lze naučit. Je to dar, který posiluje sám sebe svým vlastním příkladem. Jinými slovy, čím jsme trpělivější, tím více se učíme, že trpělivost se vždy vyplácí, a tím je pro nás snadnější a přirozenější čekat. Avšak trpělivost není totéž co čekání. Trpělivost je přirozeným základem našeho bytí, zatímco netrpělivost je výsledkem strachu a podmiňování.

Trpělivost vyžaduje důvěru. Obě tato slova mají podobný význam. Pokud důvěřujeme životu, důvěřujeme mu v každém okamžiku, i v těch nejtěžších chvílích, a tak stále plyneme s proudem života. V průběhu života si všimáme mnoha rytmů kolem sebe a všudypřítomnost těchto rytmů vnáší do našeho života stabilitu. Nejzřetelnějším ročním rytmem je střídání ročních období. Máme-li v sobě klid, pak mohou jejich proměny zanechávat v naší duši velmi mocný dojem. Sdělují nám totiž velmi hluboké pravdy – například že po zimě vždy přichází jaro. Ve svém každodenním životě můžeme zažívat období zimy, kdy zavládne nedostatek, na čas se cítíme ztraceni či prostě jen pocít'ujeme bezdůvodnou melancholii. Takové fáze jsou běžnou součástí života, a když budeme trpěliví, samy od sebe se změní a odhalí nám vždy nějaké kouzlo.

GK 5 coby zásadní součást chemické rodiny zvané *Rodina světla* hraje v naší genetice významnou roli. Jelikož kóduje aminokyselinu threonin, určuje prvotní otisk toho, jak naše individuální buňky zachycují světlo a proměňují ho v energii. Působením magnetismu naší aury vtahujeme frekvence světla do buněčné struktury našeho těla, nebo je naopak omezujeme. Pokud je náš život založen na strachu, pak z hlediska magnetismu omezujeme množství světla, které se *dotkne* naší DNA. Čím otevřenější je naše srdce, tím více vyšších frekvencí do naší DNA přitahujeme. Určité kódy mohou být aktivovány pouze na jistých frekvencích. Například když jsme zamilovaní, vždy zakoušíme probuzení vyšších kódů v DNA. Čas plyne jinak, skoro jako bychom se nacházeli v bezčasové bublině. Každý, kdo byl někdy zamilovaný, si na ten prožitek vzpomene.

Dar 5 Trpělivost je daleko větším darem, než by se mohlo zdát. Pokud je trpělivost skutečně prožívána hluboko v těle, vede k otevření srdce a k následnému spuštění vyššího kódu v DNA. Naše DNA je knihovnou vědomí, zcela závislou na frekvencích světla. Tělo je přímo sestrojeno tak, aby tyto vyšší frekvence aktivovalo, v důsledku čehož usiluje lidstvo o jedinou věc – o život v lásce. Čím více důvěry v rytmus svého života a trpělivosti v sobě dokážeme probudit, tím více se nám otevírá srdce. A náš postoj k tomu, co zažíváme, a k lidem kolem nás je mírnější, pružnější a smířlivější. Začneme odhalovat vyšší funkce naší DNA – kódu uvnitř kódu. Tento kód nezávisí na ničem mimo nás. Stav otevřeného srdce a zamilovanosti je naprosto přirozeným lidským stavem. Mnoho lidí na světě v tomto stavu žije trvale.

Odměnou trpělivému člověku není jen vnitřní klid, ale také integrace. Když si počkáme a dovolíme životu, aby projevil svůj přirozený rytmus, dojdeme k poznání, že život sám ví nejlépe, co dělat. Při zpětném pohledu si stále znovu uvědomujeme, že život se skládá z překrásných a dokonalých vzorců vetkaných do nádherných tapisérií a že naše individuální životy se řídí kosmickými předlohami. Když se naučíme klidně vyčkávat, uvědomíme si, že jsme vždy byli součástí těchto širších vzorců a že jsou nám oporou za všech okolností – i v těch nejtěžších chvílích. Především nám však dar Trpělivost umožňuje slyšet hudbu života. Harmonizuje nás s jemným metronomem existujícím za hranicemi našeho života. Umožňuje nám dýchat hluboce do břicha a nenechat se spoutat svou vnější životní situací. Trpělivost ohlazuje drsné hrany, otevírá srdce i mysl a činí život snadným a prostým. Když nás byt' jen na okamžik přepadne netrpělivost, přestali jsme naslouchat a důvěřovat rytmu života. Z tohoto důvodu byla trpělivost odpradáвна měřítkem a mírou velikosti lidské duše.

SIDDHI 5 BEZČASOVOST

DOSAŽENÍ RYCHLOSTI BYTÍ

Do objevení DNA a zmapování lidského genomu už bylo investováno mnoho energie do snahy identifikovat a lokalizovat geny, které mají spojitost s konkrétními chorobami. Když jsme my lidé nyní rozluštili kód života, je naším cílem pokusit se jej použít, abychom zabezpečili svůj život, což je pochopitelné. Stínová frekvence si však neuvědomuje, že umět přečíst kód ještě neznamená, že můžeme nemoci předejít. Například to, že víme o predispozici nějakého dítěte k onemocnění srdce, se může ukázat jako dvojsečná informace, protože už samotné toto povědomí může zvýšit pravděpodobnost, že se nemoc skutečně projeví. Pokud totiž rodiče zareagují strachem, pak tuto frekvenci ještě posílí. Na úrovni daru jsme se dozvěděli, že existuje také vyšší manifestace naší DNA. Žít život s otevřeným srdcem znamená těšit se špičkovému zdraví, a tudíž podobné genetické predispozice překonat. Na siddhické frekvenci však existuje ještě vyšší pravda – že všechny kódy je nakonec možné překročit a že jsou dokonce k transcenci přímo určeny.

To je nesmírně významná informace. Co vidí stínová frekvence jako problém, může být ve skutečnosti vyšší genetická mutace čekající na to, až bude odhalena. Zde, na nejvyšších siddhických frekvencích, nelze už kódy odemykat digitálně, což znamená, že mysl už není schopna je pochopit. Pouze lidský duch dokáže rozluštit nejhlubší tajemství v naší DNA. Zde, v siddhi 5, čeká velké tajemství zvané osvícení. Nejvyšší kód může být aktivován pouze přívalem vysokých frekvencí obsažených ve spektru světla. Proto nazvaly dávné kultury fenomén probuzení *osvícením*. (angl. *light* – světlo a *enlightenment* – osvícení, *pozn. překl.*). Čím více se otevíráme vyšším frekvencím světla, tím více se zvyšují vibrace v naší buněčné DNA. Probuzení se většinou odehrává rytmickým či logaritmickým způsobem. To znamená, že tělo je ještě před plným osvícením periodicky zaplavováno vyššími siddhickými frekvencemi. Časové rozestupy mezi těmito prožitky se zkracují pokaždé asi o polovinu. Tělo se tak připravuje na zážitek, který změní jeho fungování už trvale.

Pokaždé když zažijeme takový příliv vysokofrekvenčního světla, procházíme intenzivním obdobím mutace, během něž se z našeho genetického kódu vymažou všechny závady. Prostřednictvím těla vystoupají na povrch našeho vědomí hluboké nevědomé strachy. Po takových obdobích se celý náš systém musí doslova znovu nastartovat. Tato období mohou být velmi náročná a můžeme zažívat zmatek a dezorientaci. Jak se začneme blížit prahu siddhi, frekvence budou dosahovat téměř rychlosti světla. Teprve až naše frekvence dosáhne rychlosti světla, čas se konečně rozplyne a my zažíváme čisté bytí. A to je vyšší záměr ukrytý ve veškeré lidské DNA – dosáhnout rychlosti *bytí*.

Na úrovni siddhi 5 dochází k úplné transcenci trpělivosti. Nastává něco úžasného – přestáváme existovat jako oddělená entita! Netrpělivost a trpělivost jsou dvěma krajními póly téhož spektra, a tudíž jsou zakotveny v existenci času. Spektrum vědomí nám nabízí fascinující poučení a trpělivost je jediným klíčem, který nám toto poučení dovoluje vnímat. Všechny žijící bytosti čekají. Sám život lze nahlížet jako čekání na smrt. My všichni čekáme, až k nám dorazí budoucnost, abychom viděli, co pro nás život naplánoval. Vědomí pohybuje našimi tělesnými schránkami v tanci sestávajícím se z jedinečných archetypálních rytmů. Někdy se těžce probíjíme stínovými stavy, zatímco jindy pocítíme hluboký klid. Naše životy jsou jako plamen svíčky třepotající se ve větru duality – od netrpělivosti k trpělivosti – od strachu k důvěře a zpátky – v nikdy nekončícím koloběhu.

Stav siddhi je odlišný. V tomto stavu jsme vystoupili ze hry. Už se neztotožňujeme s plamenem svíčky, přestože její světlo může mihotat i nadále. Je pro nás nemožné rozlišovat trpělivost a netrpělivost, protože mizí čas i identita. To je význam siddhi Bezčasovosti. Bezčasovost je přirozenou podstatou vědomí. Nerodí se ani neumírá. Bezčasovost nedbá na to, zda tělo projevuje trpělivost nebo netrpělivost. Prostě jen je. Proto je bezčasovost ukončením veškerého boje. Trpělivost a netrpělivost nejsou absolutními stavy. Jsou póly života, které zakouší lidské uvědomění. Pouze bezčasovost je absolutním, to jest siddhickým stavem.

Siddhi 5 nám velmi jasně ukazuje povahu všech šedesát čtyř siddhi. Nejsou to žádné oslňující stavy, i když jejich názvy mohou znít velmi podmanivě. Většina siddhi je ve skutečnosti naprosto obyčejná. Nastávají, když soubor vzorců, které nazýváme svým já, konečně zažívá sám sebe jako nic víc než soubor vzorců! V tomto okamžiku vidí vědomí samo sebe a naše uvědomění přestává být tím, čím bývalo, i když

vzorci naší povahy pokračují dál až do naší smrti. K této velké změně dochází, když se nižší já přestane snažit ovlivňovat plamen svíčky a jeho mihotání od jednoho stavu k druhému. Jinými slovy, k tomuto paradoxu může dojít teprve tehdy, až se přestaneme snažit opustit stínovou frekvenci – když v nás ustane boj.

Siddhi 5 rovněž odhaluje problémy jazyka. V této knize se hovoří o frekvenčních pásmech. Vyšší stav daru je označován jako vysokofrekvenční, zatímco stav stínu jako nízkofrekvenční. Tento jazyk živí lidskou evoluční touhu dosáhnout vyšších stavů. Vnuká nám představu, že vyšší frekvence je tudíž naším cílem. Siddhické stavy se však paradoxně nedají popisovat ve smyslu frekvencí, jelikož frekvence závisí na rychlosti změn jednotlivých vln existujících v čase. Jak lze tedy hovořit o Bezčasovosti či o ostatních siddhických stavech? Odpověď zní, že nelze, ale že si přesto můžeme s jazykem pohrávat. Toto je skrytým ponaučením Spektra vědomí – totiž že je ve skutečnosti mylnou představou, protože vědomí nelze měřit ani dělit.

Asi vás napadá, zda má vůbec smysl ve výkladu genových klíčů pokračovat. Ano i ne! Platí jedna věc: Čím hlouběji naše mysl chápe, že v životě ve skutečnosti nemůžeme nic *dělat*, tím více se musíme podvolovat jak naší menší, geneticky dané podstatě, tak naší větší, galaktické podstatě. Nakonec zůstane pouze bezčasovost.